

הקדוש ברוך הוא. כיון שראו הנסים והנפלאות שעשה משה במצרים, חזרו למשה. אמר הקדוש ברוך הוא למשה, אל תקבל אותם. אמר משה, רבון העולם, כיון שראו גבורתך הם רוצים להתגבר. יראו גבורתך בכל יום, וידעו שאין אלוה מבלעדיך. וקבל אותם משה.

למה קרא להם ערב רב? אלא כל מכשפי מצרים היו, ובראשם יונוס וימברוס, ובשעות היום היו עושים פשפיהם תמיד. וכל המכשפים הללו העליונים היו מסתכלים מפאשר נוטה השמש, מראשית שש שעות וחצי עד ראשית תשע וחצי, שהינו ערב הגדול. כל אותם מכשפים קטנים, מתחלת תשע וחצי עד חצות הלילה.

אותם עליונים שבהם היו מסתכלים מכשנוטה השמש, שהרי אז מתחילים תשע מאות ותשעים וחמש דרגות לשוטט על הרי החוף, ורוחם היתה משוטטת על כל אותם מכשפים (דרגות) בכשפיהם. ואלה היו עושים כל מה שהם רוצים, עד שכל המצרים באלה היה מבטחם. וקראו להם ערב רב, משום שיש להם ערב קטן, מתשע שעות וחצי ומטה, זה ערב קטן. ושני ערבים הם, ועל כך וגם ערב רב עלה אתם.

וחכמתם היתה רבה, והם הסתכלו בשעות היום, והסתכלו בדרגת משה, וראו שהרי בכל הצדדים בשש משה: בשש שעות ראשונות של היום, שהם לא יכולים לשלט בהם, (בגלל שש) בשש דרגות עליונות שאוחזים בו (שאוהז בהם), ובכל הצדדים היה בשש, ובשטרות השש הללו היה עתיד לרדת מן ההר, שכתוב כי בשש משה לרדת מן ההר.

אהדרו לגבי משה. אמר ליה קדשא בריך הוא למשה, לא תקבל לון. אמר משה, מאריה דעלמא, כיון דחמו גבורתא דילך, בעאן לאתגיירא. יחמון גבורתך בכל יומא, וינדעון דלית אלהא בר מנך. וקבל לון משה.

אמאי קרא לון ערב רב. אלא כל חרשין דמצרים הוו, ובשעת דיומא הוו עבדי תדיר חרשייהו. וכל אלין חרשין עלאין, הוו מסתכלי מפי נטי שמשא, משירותא דשית שעות ומחצה, עד שירותא דתשע ומחצה. דהיינו ערב רברבא. כל אינון חרשין זעירין, משירותא דתשע ומחצה, עד פלגות ליליא.

אינון עלאין דבהו, הוו מסתכלי מפי נטי שמשא. דהא כדין שראן תשע מאה ותשעין וחמש דרגין, למשטטא על טורי חשוף. ורוחא דלהון, הוה משטטא על כל אינון חרשין (נ"א דרגין) בחרשייהו. ואלין הוו עבדי, כל מה דאינון בעאן. עד דכל מצראי רחצנו דלהון באלין הוה. וקראן לון ערב רב. בגין דאית ערב זעירא, מתשע שעות (ד קצ"א

ע"ב) ומחצה ולתתא, דא ערב זעירא. ותרי ערבי אינון, ועל דא וגם ערב רב עלה אתם. וחכמתא דלהון, הוה סגיי. ואינון אסתכלו בשעתי דיומא, ואסתכלו בדרגא דמשה, וחמו דהא בכל סטרין בשש משה: בשש שעתי קדמאין דיומא, דאינון לא יכלין לשלטא בהו, (נ"א כגין שית) בשית דרגין עלאין דאחידן ביה (נ"א דאחיד בהו). ובכל סטרין בשית הוה, ובשטרין דאלין שית, הוה זמין לרדת מן ההר, דכתוב פי בשש משה לרדת מן ההר.

ובשטרות השש הללו היה עתיד לרדת מן ההר, שכתוב כי בשש משה לרדת מן ההר.

מִיָּד וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהְרֶן, (דַּחֲבֵי תַעֲיִנֵּן דְּבַחֲתֵי שַׁעֲתָא דְּנַחֲתֵי מֹשֶׁה וְקַבִּיל אֹרִיזִיתָא בְּלַחֲדוּי בְּלֵלָא דְּכָל יִשְׂרָאֵל וְאִיהוּ קַבִּיל אֹרִיזִיתָא בְּעֵלְמָא. וְאִפִּילוּ מְגִילַת אֶסְתֵּר דְּכַתִּיב (אֶסְתֵּר ט') וְקַבִּיל הַיְהוּדִים. וְקַבְלוּ הַיְהוּדִים מִבְּעֵי לִיח. מֵאִי וְקַבִּיל אֱלֹא דַּא מֹשֶׁה דַּאִיהוּ הַיְהוּדִים בְּלֵלָא דְּהַיְהוּדֵי. וְנִקְחַל הָעָם עַל אֶהְרֶן) **אֲמָאֵי עַל אֶהְרֶן. בְּגִין לְאַתְּפִלְלָא בְּסִטְרָא דִּימִינָא, דְּהָא אֵינֻן שְׂמָאֲלָא בְּעוּ מַגִּיחַ, וּבְגִין דְּלֵהוּי כְּלִיל בִּימִינָא, אֲתַכְּנָשׁוּ עַל אֶהְרֶן, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים.** (אֱלֹהִים וְדַאִי בְּעוּ סִטְרָא שְׂמָאֲלָא. אֲשֶׁר יִלְכוּ אֲשֶׁר יִלְךְ מִבְּעֵי לִיח. מֵאִי אֲשֶׁר יִלְכוּ. אֱלֹא אֱלֹהִים שִׁית דְּרָנָא אֵינֻן (ר"א שְׁשֵׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה) בְּלַחוּ בְּסִטְרָא שְׂמָאֲלָא דְּאֱלֹהִים שִׁית אֵינֻן. דַּאִי תִּימָא דְּהָא שְׁבַע אֵינֻן. הַהוּא אֱלֹהִים עֲלָאָה לֹא עָאֵל בְּכֵלְלָא).

תָּא חֲזִי, כָּל זְמַנָּא דְּהוּה מֹשֶׁה בְּמִצְרַיִם, שְׂמָא דְּאֱלֹהִים לָא דְּכִיר, אֱלֹא שְׂמָא דִּינִי, וְעַל דַּא קִשְׂיָא לִיח לְפַרְעֹה בְּגִין דְּלֹא יְהֵא תוּקְפָא לְהַהוּא סִטְרָא אַחְרָא, וְלֹא יִתְתַקֵּף בְּעֵלְמָא. הַשְׂתָּא בְּעוּ הַהִיא מְלָה, וְהֵינֵנוּ קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים. לָנוּ דִּיִּיקָא, דְּאֲנָן צְרִיכִין לְהֵאִי מְלָה, לְתַקְפָּא סִטְרָא דִּילָן, דְּהוּה אֲתַדְּחִיא עַד הַשְׂתָּא.

אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ. מֵאִי אָמְרוּ. אֱלֹא הָכִי אָמְרוּ, חֲמִינָן דַּאֲתוֹן יִשְׂרָאֵל, כָּל טוֹב וְכָל יָקָר דְּעֵלְמָא לָכוּ, וְאֲנָן דְּחִיִּין לְבַר. דְּלָכוּ, (שְׁמוֹת יג) וַיְיָ הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם. אוֹף הָכִי אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, כְּמָה דְּאֲזִיל קַמִּיכֹון יְיָ. דְּהָא רְשׁוּ אֵית לְסִטְרָא דִּילָן לְמַהֵךְ אוֹף הָכִי לְקַמְנָא, אִי נְזַמִּין לִיח עוֹבְדָא.

תָּא חֲזִי, כָּל עֲנֵנֵי יָקָר דְּאֲזִלוּ בְּמַדְבְּרָא, לֹא הוּוּ חַפְיִין אֱלֹא לְבַנֵי יִשְׂרָאֵל לְחוֹדֵייהוּ. וְהַהוּא עֲנָנָא דִּיקָר, דְּכַתִּיב וַיְיָ הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם, אֲזִלָּא לְקַמִּייהוּ. וְאֵלִין עֲרִב רַב, וְכָל אֵינֻן בְּעִירֵי עֲאֲנִין וְתוֹרִין, הוּוּ אֲזִלוּ לְבַר הַלְלוּ, וְכָל אוֹתָן בְּהַמּוֹת, צֶאֱן וְשׁוֹרִים, הֵינּוּ הוֹלְכִים מַחוּץ לְמַחְנֶה בְּאַחְרוֹנָה. וּבֵאֵר רָאָה, כָּל אוֹתָם

מִיָּד וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהְרֶן, (שְׂפָר לְמַדּוּנֵי, שְׂבִאוֹתָה שְׂעָה שְׂרִיד מִשְׁה וְקַבִּיל הַתּוֹרָה לְבַדּוּ בְּלִלוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְהוּא קַבִּיל הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם. וְאִפִּילוּ מְגִילַת אֶסְתֵּר שְׂכַתוֹב (אֶסְתֵּר ט) וְקַבִּיל הַיְהוּדִים. וְקַבְלוּ הַיְהוּדִים הֵיחַ צְרִיךְ לְהֵיחַתּוּ מַחוּ וְקַבְלוּ אֱלֹא זַה מֹשֶׁה שְׂהוּא הַיְהוּדִים, בְּלִלוֹת כָּל הַיְהוּדִים. וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהְרֶן) **לְמָה עַל אֶהְרֶן? כְּדִי לְהַכְּלִיל בְּצַד הַיְמִין, שְׂהֵרֵי הֵם הַשְּׂמָאֵל רְצוּ מִמֶּנּוּ, וּכְדִי שְׂיִהֵי כְּלוּל בַּיְמִין, הַתְּכַנְסוּ עַל אֶהְרֶן, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים.** (אֱלֹהִים וְדַאִי רְצוּ צַד הַשְּׂמָאֵל. אֲשֶׁר יִלְכוּ אֲשֶׁר יִלְךְ הֵיחַ צְרִיךְ לְהֵיחַתּוּ מַחוּ אֲשֶׁר יִלְכוּ אֱלֹא אֱלֹהִים, שֵׁשׁ מְדַרְגּוֹת הֵן, (שְׁשֵׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה), כָּלֵם בְּצַד הַשְּׂמָאֵל שֶׁל אֱלֹהִים, שֵׁשׁ הֵן. שֵׁשׁ תִּאמַר שְׂהֵרֵי הֵן שְׂבַע, אוֹתוֹ הַאֱלֹהִים הַעֲלִיּוֹן לֹא נִכְנַס בְּכֵלְלֵי).

בֵּא וְרָאָה, כָּל זְמַן שְׂהֵיחַ מֹשֶׁה בְּמִצְרַיִם, לֹא הוֹכִיר הַשֵּׁם שֶׁל אֱלֹהִים, אֱלֹא שֵׁם שֶׁל ה', וְעַל זֶה קִשְׂיָא לוֹ לְפַרְעֹה, כְּדִי שְׂלֹא יְהֵיחַ תַּקְףָּ לְאוֹתוֹ הַצַּד הָאַחַר וְלֹא יִתְחַזַּק בְּעוֹלָם. עַכְשָׁו רְצוּ אֵת אוֹתוֹ הַדְּבָר, וְהוּוּ קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים. לָנוּ דִּיִּיקָא, שְׂאֲנֹן צְרִיכִים אֵת הַדְּבָר הַזֶּה לְחַזַּק אֵת הַצַּד שְׂלָנוּ, שְׂהֵיחַ דְּחֵי עַד עַכְשָׁו. אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ. מַה אָמְרוּ? אֱלֹא כְּךָ אָמְרוּ, אֲנֹן רוֹאִים שְׂאֲתָם יִשְׂרָאֵל, כָּל טוֹב וְכָל הַכְּבוֹד שֶׁל הַעוֹלָם לָכֵם, וְאֲנֹן דְּחוּיִים בְּחוּץ. שְׂלָכֵם - (שְׁמוֹת יג) וַיְיָ הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם. אִף כְּךָ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, כְּמוֹ שְׂהֵי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם. שְׂהֵרֵי יֵשׁ לָנוּ רְשׁוֹת לְצַד שְׂלָנוּ לְלַכְתּוֹ אִף כְּךָ לְפָנֵינוּ, אִם נְזַמִּין לוֹ מַעֲשֶׂה.

בֵּא וְרָאָה, כָּל עֲנֵנֵי הַכְּבוֹד שְׂהִלְכוּ בְּמַדְבְּרָא, לֹא הֵינּוּ מְכַסִּים אֱלֹא רַק אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבַדָּם, וְאוֹתוֹ עֲנַן כְּבוֹד שְׂכַתוֹב וַיְיָ הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם, הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם. וְהַעֲרִב רַב אוֹתָם